

Her eru trýggir av teimum elstu, sum vóru við til at fáa gongd á skótalívið í Klaksvík og at stovna SNP. fv. Hákun Joensen, Gunleif Guðjónsson og Sigurð Berghamar. Teir eru her saman við fyra av teimum yngru spírurum hjá skótalíðnum.

statt er SNP fimti ár í dag. Limirnir í hesum foreldraráðnum vóru: Sigurd Heinesen, Símun Andreasen, Robert Joensen, Andreas Thomsen og Jaspur Leivsgarð.

Tað skal tó sigast, at skótar fyrr heva verið skipaðir í lið her í klaksvík undir navninum Nólsoyar Páll. Seinast í 1926 skipaði Sigurð Joensen, nú Sigurð Berghamar, Nólsoyar páll Trop og hildu teir áfram ti einaferð í 1929. Sigurð, sum tá bert var 17 ára gamal, bleiv liðhjálpari, Símun Petur Zachariassen átók sær at vera leiðari og teir fyrstu deildarforararnir vóru: Erik Mørkøre, Zakarias Poulsen, Hjalgrím Winther og Johannes Vitalis Hansen (Hanneba í Garðinum).

Sum vituligt er fyrítakssemi hjá skótum sera tengt til úð tilfeingis av góðum leiðarum og evnaríkum skótum, sum eru til dystin fús. Onkuntíð so er fyrítakssemi bara heilt óført og til aðrar tíðir nakað minni. Í okkurt heilt stutt tíðarskeið hefur verið mest sum kalt á grúgvuni, men frá at byrja í teltum, fyri síðan at flyta inn í barakkina á Fornagørðum har tankarnir at keypa húsin hjá Sabinu vóru fostraðir, flutti SNP inn í Uppistovu, har fyrsta samkoman varð hildin 23. apríl 1950. Eitt skótalíð í egnum húsum við hópin av góðum fólki, hetta má hava verið ein ynskistøða fyri at fremja rættan skótafrótt.

Men skótafróttur, hvat er tað? Hvør er hugsjónin aftanfyrir hesa frótt? Er ikki hetta bert væl oljgreiddir smádreingir, sum skulu reisast fyri tí gomlu konuni, ella hjálpa tí blinda at finna vegin, ella kanska blástirdir

lærleggir við okkurt hesi grækarismessuhald?

Møguliga er hetta myndin av skótanum, sum tíðarandin og materialisman hevur fyrigyklad fólki, til tess at gera gjøldur við sanna skótaandanum. Kanska tíðarandin og materialisman ikki vil kennast við ein boðskap, hvørs meginregla er at geva og fremja, heldur enn at krevja og fáa.

Okkum menniskjum dárar og tørvar at hava rammur um lív okkara. Tey flestu megna tibatúr at evna sær hesar sjálvi, meðan nøkur okkara hava ílt við at kenna sínar, og uppaftur onnur lata seg seta í rammu av øðrum.

Heilt einfalt er skótafróttin ein lívsstíllur, har meginreglan er ein ramma um lívið, sum kann defineraast í tveimum orðum: »Ver búgvín«. Hetta er boðskapurin. Frá B. P. til tann rætta skótan, megnar tú hesa meginreglu, ert tú eisini førur fyri at stjórna títumegna lívið, og sjálvur at evna tær lívsrammur, tít egna sjálvs-virðing krevur av tær. Tú víðurkennur at høgt omanfyri okkum finst tað sum er ævigt rætt og satt, nakað sum ikki broytist og reingist við okkara skiftandi umstøðum. Sjálvur um vit menniskju snáva á leiðini gjøgnum lívið og mistaka okkum, so stendur henda lívsramma eftir, sum verja um tað, ið vit sum fólk stríðast fram og upp ímóti.

*If we go forward we die
if we go backward we die
better go forward and die.*
Robert Baden Powell

Ábyrgd liggur á hvørjum einstøkum okkara at taka støðu til dagsins spurning-

ar. Skylda liggur á okkum at lyfta og bera við. Tað hjálpir ikki bert at siga, at vit liva í einum vánaligum samfelag. Lat okkum krevja av okkum, at vit gera tað betri. Hetta er at vera búgvín. Hetta er eftir mínumtykki skótaboðskapurin so einfaldur og virkin.

Við hesi sum festu í tægbotinum virkar skótaandin víða um heimin, eisini her hjá okkum. Her er gott høvi at knýta vinabond fyri lívið, læra ein heilan hóp av ungdomi at kenna gjøgnum samstarv við aðrar skótabólkar og tað skemtiliga ikki at gloyma.

Eg minnst eina stóra kapping vit høvdu úti í Grøv fyri at royna okkum. Leiðararnir høvdu biðið Ásmund úr Hvalvík seta bilin í eina veit ávegis út í Grøv. Allar fimm deildirnar komu framvið við millumbilum, og allar vóru tilreiðar at hjálpa neyðars Ásmundi, men verri var við karl í

Norðistovu, sum hendan dagin stóð í bønnum og eygleiddi tilbúðin. Ørkymlaður av tí hann hevði sæð, mátti hann betrúgva seg til konuna og spyrja, um Ásmund úr Hvalvík mundi drekka illa.

Og øll hini evnini, hvørja skemtiliga hending, kann ein ikki ímynda sær saman við Páll hjá Hallu, Jóannes Leivsgarð, Kristoffer hjá Vigant, Michael á Brekkumørk, hans Eli, Jónbert, Jóanes í Ánunum, Krossi og Oddna Bisk, Guttorm Simonsen, Sjúrdá hjá Mallu, Páll hjá Polaba, Tinner, Sofus úr Leynum, Thorleif fótbóltsforseta og nógvum, nógvum øðrum, og Karl Josephsen, sum ikki slapp at vera forsangari í skiffle orkestrinum hjá Hans Eli. Ja, hvat er heimurin ikki gingin glipp av, og fitti líti Anfinn Klallsberg, sum nú hevur fingið so stóran nýrastein, at hann má sorast við laserkanón.

Øllum hesum og nógvum afturat var eg saman við í míni skótafrótt. Eg vil nýta høvi til at takka tykkum øllum fyri eina ógloymandi tíð við óteljandi góðum minnum og so tít øll, sum bera liðið víðari fram á veg.

Jan Andersen tv. er fylkisleiðari hjá SNP og eisini ovasti fyri allar teir gulu skótararnar í Føroyum. Her er hann saman við tveimum skótum undir hátíðarhaldinum í hóluni leygardagin

Úlvar og skótar syngja á hátíðardegnum 12. mars